Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0185

Beruházások és reformok az európai versenyképességért és a tőkepiaci unió megteremtéséért

Az Európai Parlament 2025. szeptember 10-i állásfoglalása a beruházások és reformok finanszírozásának megkönnyítéséről az európai versenyképesség fokozása és a tőkepiaci unió megteremtése érdekében (Draghi-jelentés) (2024/2116(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen „Európa választása: a következő Európai Bizottságra (2024–2029) vonatkozó politikai iránymutatások” című, 2024. július 18-i kiadványára,

– tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024. szeptember 9-i jelentésére (Draghi-jelentés),

– tekintettel Enrico Letta „Jóval több, mint piac” című, 2024. április 17-i jelentésére (Letta-jelentés),

– tekintettel Christian Noyer „Az európai tőkepiacok fejlesztése a jövő finanszírozása érdekében” című, 2024. április 25-i jelentésére (Noyer-jelentés),

– tekintettel a „Versenyképességi iránytű az EU számára” című, 2025. január 29-i (COM(2025)0030) és a „Tisztaipar-megállapodás: a versenyképességet és a dekarbonizációt szolgáló közös ütemterv” című, 2025. február 26-i (COM(2025)0085) bizottsági közleményre,

– tekintettel az Ursula von der Leyen elnök által az Európai Tanácshoz annak 2025. március 6-i ülése előtt küldött, a védelemről szóló levélre,

– tekintettel az európai védelemről szóló, 2025. március 6-i európai tanácsi következtetésekre,

– tekintettel a „Megtakarítási és beruházási unió – Stratégia a polgárok vagyonának és az EU gazdasági versenyképességének

növelésére” című, 2025. március 19-i bizottsági közleményre (COM(2025)0124),

– tekintettel a nem euróövezeti tagállamokat is magában foglaló formációban ülésező eurócsoportnak a tőkepiaci unió jövőjéről szóló, 2024. március 11-i nyilatkozatára,

– tekintettel a nem euróövezeti tagállamokat is magában foglaló formációban ülésező eurócsoport tőkepiaci unió jövőjéről szóló nyilatkozatának nyomon követésére vonatkozó, 2024. májusi magas szintű ütemtervre,

– tekintettel az Európai Tanács 2024. április 17–18-i ülésének következtetéseire,

– tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Beruházások és reformok az európai versenyképesség erősítése és a tőkepiaci unió létrehozása érdekében” című, ECO/665. számú 2025. április 30-i feltáró véleményére,

– tekintettel az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) „Hogyan járulhatnak hozzá az európai biztosítók és nyugdíjalapok a tőkepiaci unió további megerősítéséhez” című, 2024. április 25-i nyilatkozatára, „A jövőbeli páneurópai nyugdíjtermék” című, 2024. szeptember 11-i szolgálati dokumentumára, a költségekről és a múltbeli teljesítményről szóló, 2025. április 15-i jelentésére, valamint „A biztosítók fenntarthatósági kockázatainak prudenciális kezelése” című, 2024. november 7-i jelentésére,

– tekintettel az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) „Hatékonyabb és vonzóbb tőkepiacok kiépítése az EU-ban” című, 2024. május 22-i állásfoglalására, az ESMA „A lakossági befektetési termékek költségeinek és teljesítményének 2023. évi értékelése” című, 2023. december 18-i piaci jelentésére, valamint az ESMA „Fenntartható befektetések: A befektetői út megkönnyítése – Hosszú távú holisztikus jövőkép” című, 2024. július 24-i véleményére,

– tekintettel az ESMA „Az uniós értékpapírosítási piac – áttekintés” című, 2023. szeptember 21-i jelentésére,

– tekintettel az Európai Központi Bank Kormányzótanácsának a tőkepiaci unió előmozdításáról szóló, 2024. március 7-i nyilatkozatára,

– tekintettel a 909/2014/EU rendeletnek az Unión belüli rövidebb kiegyenlítési ciklus tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2025. február 12-i bizottsági javaslatra (COM(2025)0038),

– tekintettel az európai technológiai bajnokok kezdeményezésre, amelyet 2023 februárjában indítottak el,

– tekintettel Gazdasági Bizottságának „Az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzése – 2024. évi éves jelentés” című, 2025. június 17-i jelentésére,

– tekintettel „A tőkepiaci unió (CMU) további fejlesztéséről: a tőkepiaci finanszírozáshoz való hozzáférés, különösen a kkv-k számára, és a lakossági befektetők tőkepiaci részvételének növelése” című, 2020. október 8-i állásfoglalására[1],

– tekintettel a tőkepiaci unió kiépítéséről szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására[2],

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Költségvetési Bizottság véleményére,

– tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A10-0124/2025),

A. mivel a Draghi-jelentés rámutatott az európai gazdaság általános versenyképességének súlyos hiányosságaira és különösen a termelékenység növekedésének hiányára, és azt javasolta, hogy a megoldás a beruházások vonzásában rejlik, többek között a magántőke felszabadítása révén, a megtakarítási és beruházási unió létrehozásával; mivel a Draghi-jelentés becslése szerint legalább évi 750–800 milliárd EUR összegű további beruházásra van szükség a fenntartható növekedés újraélesztéséhez, az EU termelékenységének helyreállításához, a versenyképesség támogatásához, az innováció előmozdításához, az EU energetikai átállásának támogatásához, a digitális technológiában vállalt vezető szerepének növeléséhez, az EU környezetvédelmi és társadalmi célkitűzéseinek megvalósításához, a védelem és biztonság növeléséhez, valamint a függőségek csökkentéséhez; mivel ez az összeg 2023-ban az uniós GDP 4,4–4,7 %-ának felelt meg[3];

B. mivel a jelentés megjegyzi, hogy az elmúlt 50 évben az Unióban egyetlen 100 milliárd EUR-t meghaladó piaci tőkeértékű vállalatot sem hoztak létre új szervezetként, míg ugyanebben az időszakban hat vállalatot hoztak létre több mint egybillió USD értékben az Egyesült Államokban;

C. mivel a ReArm Europe terv öt pillérből áll, amelyek célja Európa biztonságának és védelmének finanszírozása, és magában foglalja mind a közberuházásokat, mind pedig a megtakarítási és beruházási uniót;

---

1 HL C 395., 2021.9.29., 89. o.
2 HL C 265., 2017.8.11., 76. o.
3 Draghi-jelentés.

D. mivel a folyamatban lévő kereskedelmi háborúk és tarifális viták jelentős bizonytalanságot okoznak a globális piacokon, negatívan befolyásolták a növekedést, az inflációt és a foglalkoztatási előrejelzéseket, különösen a határokon átnyúló beruházásokat és a kialakult ellátási láncokat érintve; mivel a vámok és kereskedelmi akadályok kivetése aláássa a kereskedelem és a versenyképes piacok előnyeit; mivel az ilyen geopolitikai feszültségek további kockázatokat jelentenek a befektetők számára, csökkentve a bizalmat és akadályozva a magántőke határokon átnyúló áramlását, ami elengedhetetlen az innováció, az induló innovatív vállalkozások és a növekvő vállalkozások finanszírozásához; mivel az e kereskedelmi konfliktusok által okozott instabilitás azzal a kockázattal jár, hogy lelassítja a tőkepiaci unió fejlődését azáltal, hogy visszatartja a befektetéseket az európai piacon, különösen azokban a magas kockázatú ágazatokban, amelyek nagymértékben támaszkodnak a globális kereskedelmi hálózatokra;

E. mivel a jelenlegi geopolitikai bizonytalanságok hatással vannak a makrogazdasági mutatókra, növelik a pénzügyi piacok volatilitását és gyengítik az USA-dollárt; mivel ez megerősítheti az euro mint prominensebb globális valuta pozícióját, erősítve Európa gazdasági szuverenitását és rezilienciáját;

F. mivel Európában történelmileg a magánszektor nyújtott hozzájárulást a termelőberuházások mintegy négyötödéhez, a többihez pedig a közszektor[1];

G. mivel az EU-ban a termelőberuházások általános szintje jelentősen alacsonyabb volt, mint az USA-ban az elmúlt két évtizedben;

H. mivel az európai polgárok mindössze 18 %-a rendelkezik magas szintű pénzügyi jártassággal, amint azt a Bizottság által készített pénzügyi műveltségi figyelő is kiemelte; mivel a többség, 64 %, átlagos pénzügyi ismeretekkel rendelkezik, 18 % pedig alacsony szintű pénzügyi jártassággal bír, ami jelentős szakadékot teremt az európai polgárok pénzügyi képességei között; mivel mindössze négy tagállam – nevezetesen Hollandia, Dánia, Svédország és Szlovénia – rendelkezik magas szintű pénzügyi ismeretekkel; mivel a pénzügyi jártasság növelése képessé teheti az egyéneket arra, hogy megalapozott döntéseket hozhassanak a megtakarításokkal, a befektetésekkel és a nyugdíjtervezéssel kapcsolatban, ezáltal javítva hosszú távú pénzügyi jólétüket; mivel Unió-szerte meg kell erősíteni a pénzügyi oktatást annak érdekében, hogy a polgárok rendelkezzenek az egyre összetettebb pénzügyi piacokon való navigáláshoz és a befektetési lehetőségek teljes körű kiaknázásához szükséges készségekkel, ami hozzájárul a gazdaság növekedéséhez;

---

1 Draghi-jelentés.

I. mivel a Draghi-jelentés szerint az uniós háztartások megtakarítása 2022-ben 1 390 milliárd EUR volt, szemben az egyesült államokbeli háztartások 840 milliárd EUR-s megtakarításával;

J. mivel a közvetlenül a háztartások tulajdonában lévő pénzügyi értékpapírok (tőzsdei részvények, kötvények, befektetési alapok és származtatott ügyletek) jelenleg az amerikai háztartások vagyonának 43 %-át, míg az uniós háztartások vagyonának csupán 17 %-át teszik ki[1];

K. mivel az uniós háztartások a rendelkezésre álló jövedelmük 14,79 %-át megtakarították (ami az USA-ban mért 4,7 %-os szintnek több mint háromszorosa[2]), és az uniós polgárok megtakarításaik 31,01 %-át (11,63 billió EUR) készpénzben és betétekben tartották (szemben az USA-ban mért 12,1 %-kal), amelyek korlátozott hozamot kínálnak; mivel a megtakarítások 36 %-át (13,42 billió EUR) részvény- és befektetési alapok részvényeiben (az Egyesült Államokban 49,1 %-ot), 27 %-át (10,06 billió EUR) pedig biztosításban, nyugdíjakban és szabványosított garanciákban (az Egyesült Államokban 27,5 %-ot) tartották[3];

L. mivel akár 8 billió EUR-t is át lehetne csoportosítani a piaci alapú befektetési eszközökre – azaz évente mintegy 350 milliárd EUR-t[4] –, ha az uniós háztartások kiigazítanák a betétek és a pénzügyi eszközök közötti felosztásukat annak érdekében, hogy az tükrözze az amerikai háztartásokban megfigyelt struktúrát;

M. mivel az európai háztartások évente mintegy 300 milliárd EUR-t fektetnek be[5] az EU-n kívül, elsősorban az Egyesült Államokban; mivel ez az összeg összehasonlítható azzal a kiegészítő tőkével, amelyet az EU-n belül piacorientáltabb feltételek mellett lehetne mozgósítani;

N. mivel az EU-ban a vállalati finanszírozás mintegy 70 %-a banki hitelfelvétel formájában valósul meg, szemben az Egyesült Államokkal, ahol a vállalati finanszírozás mintegy 77 %-át a tőkepiacokon keresztül finanszírozzák;

---

1 Draghi-jelentés.
2 Az Amerikai Egyesült Államok Gazdasági Elemzések Hivatala, *„Personal Income and Its Disposition, Monthly”*, 2025.
3 Eurostat, Financial flows and stocks (Pénzügyi mozgások és állományok), 2023 https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/NASA_10_F_BS__custom_13650774/default/table?lang=en.
4 Európai Központi Bank, *„Follow the money: channelling savings into investment and innovation in Europe”*, Christine Lagarde-nak, az Európai Központi Bank elnökének beszéde, 2024. november 22.
5 Letta-jelentés.

O. mivel a Draghi-jelentés szerint 2008 és 2021 között 147 európai „unikornist” alapítottak – induló innovatív vállalkozást, amelyek értéke elérte vagy meghaladta az 1 milliárd USD-t – amelyek közül 40 külföldre, főként az Egyesült Államokba helyezte át székhelyét; mivel az Unió adminisztratív terhei a becslések szerint mintegy 150 milliárd EUR-t tesznek ki (az éves GDP 1,3 %-a), a Nemzetközi Valutaalap (IMF) szerint a belső akadályokat 100 %-os tarifaként tüntetik fel a belső piacon, és a világ 50 legnagyobb technológiai vállalata közül csak 4 európai;

P. mivel a kutatás-fejlesztési kiadások 2023-ban az EU-ban a GDP 2,2 %-át, az Egyesült Államokban 3,4 %-át, Kínában pedig 2,6 %-át tették ki, míg a 2000. évi lisszaboni stratégia 3 %-os kutatási és fejlesztési kiadási célt tűzött ki; mivel az EU-n belüli összes kutatási és fejlesztési kiadásból a magánszektor részesedése 66 %-ot tett ki, szemben az egyesült államokbeli 78 %-kal és a Kínában mért 77,7 %-kal;

Q. mivel az IMF szerint az EU-n belüli kereskedelmet korlátozó fennmaradó nem vámjellegű akadályok a becslések szerint a feldolgozóiparban átlagosan mintegy 45 %-os (az amerikai államok által becsült szint háromszorosa), a szolgáltatási ágazatban pedig átlagosan 110 %-os vámtarifaszintet tesznek ki[1]; mivel az egységes piaccal kapcsolatos akadályok között a kis- és középvállalkozások (kkv-k) kiemelték a héát (17 %), a piacra jutást (12 %), a finanszírozást (10 %) és a piaci követelményeket (6 %)[2];

R. mivel az európai tőkepiacok rendkívül széttagoltak, és jelentős számú kereskedési helyszín működik a kontinensen, nevezetesen, 2023 márciusában 295 kereskedési helyszín, 14 központi szerződő fél és 32 központi értéktár működött az EU-ban; mivel 2023-ban a kereskedési helyszíni kereskedés 56–68 %-ára az öt jelentős nyugat-európai részvényindex (AEX 25, CAC 40, DAX 40, IBEX 35 és MIB 40) belföldi tőzsdéjén került sor[3];

S. mivel a tőkepiacok integrációja, bár szükséges, önmagában nem elegendő a beruházások célzott növekedésének eléréséhez; mivel a

---

1 Nemzetközi Valutaalap, „Europe’s Declining Productivity Growth: Diagnoses and Remedies” (Az európai termelékenységnövekedés hanyatlása: diagnózisok és megoldások), *Regional Economic Outlook Notes – Europe* (Regionális gazdasági kilátások - Európa), 2024. november, https://www.elibrary.imf.org/supplemental/book/9798400287312/9798400287312.xml/REOEUREA2024002-S001_SOURCE_PDF.pdf.

2 „Az egységes piacról és a versenyképességről szóló 2025. évi éves jelentés” című, 2025. január 29-i bizottsági közlemény (COM(2025)0026).

3 369. sz. időszakos EKB-kiadvány.

tagállamok adó- és fizetésképtelenségi rendszerei továbbra sem igazodnak egymáshoz;

T. mivel a Letta-jelentés szerint az adók széttöredezettsége továbbra is jelentős akadályt jelent az uniós vállalkozások és különösen a kkv-k számára, és a harmonizáltabb uniós adózási keret révén történő jobb összehangolás kulcsfontosságú a munkavállalók, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgásának megkönnyítéséhez, valamint a növekedés és a magánberuházások támogatásához[1];

U. mivel a befektetők kilépési lehetőségeinek hiánya kulcsfontosságú tényező a kockázati és növekedési tőkealapok alulfejlettsége szempontjából az EU-ban; mivel az EU túlzott mértékben támaszkodik a banki finanszírozásra[2];

V. mivel az uniós költségvetésnek többek között a versenyképességre kell összpontosítania, elő kell mozdítania a közösen elfogadott stratégiai prioritásokat és európai közjavakat kell finanszíroznia, hozzájárulva ezáltal a termelékenység növeléséhez, miközben biztosítania kell a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót; mivel az uniós és a tagállami költségvetések közötti szorosabb koordinációra van szükség az egységes piac széttöredezettségének elkerülése és a közberuházások általános hatásának fokozása érdekében;

W. mivel uniós szinten biztonságos eszközöket bocsátottak ki olyan európai kibocsátók, mint az Európai Beruházási Bank, az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz, az Európai Stabilitási Mechanizmus, 1976 óta pedig az Európai Gazdasági Közösség, majd maga az EU[3];

X. mivel a sajáttőke-finanszírozás jelentős kiaknázatlan lehetőségeket rejt magában az uniós vállalatok növekedésének és innovációjának támogatása terén;

Y. mivel az Unió jelenlegi legnagyobb kockázatmegosztó eszköze az InvestEU program; mivel a végrehajtó partnerek többsége továbbra is főként a beruházások alacsonyabb kockázatú körére összpontosít;

---

1 Letta-jelentés, 91–111. o.

2 A banki hitelek a nem pénzügyi vállalatok finanszírozásának 50,43 %-át tették ki (ESTAT, EKB, DG FISMA 2023. évi számításai); lásd a Bizottság véleményezési felhívását az európai megtakarítási és beruházási unióról szóló közlemény kapcsán.

3 Az Európai Stabilitási Mechanizmus pénzügyi igazgatója, „Developing European safe assets” (Az európai biztonságos eszközök fejlesztése), *Intereconomics*, 2023. december, https://www.esm.europa.eu/articles-and-op-eds/developing-european-safe-assets-article-intereconomics.

Z. mivel a politikai ellenállás és az eltérő nemzeti érdekek megakadályozták, hogy konszenzus szülessen a tőkepiaci unió megvalósításáról;

Közös jövőkép kialakítása Európa termelékenységéről és a fenntartható növekedés szükségességéről

1. felszólít az összes jogi, közigazgatási és pénzügyi forrás és rendelkezésre álló eszköz általános mozgósítására az EU biztonságának, valamint ipari és technológiai szuverenitásának megerősítése érdekében, beleértve a kritikus infrastruktúrák – például a villamos energia, a víz és a kommunikációs rendszerek – rezilienciájának és védelmének fokozását az uniós polgárok és vállalkozások védelme, valamint az áramkimaradások és más jelentős zavarok hatásainak enyhítése, az átmenetek felgyorsítása és az abba való beruházás, a versenyképesség fokozása, a tartós gazdasági növekedés megteremtése, minőségi munkahelyek létrehozása, a kkv-k támogatása, valamint a felfelé irányuló társadalmi konvergenciához és kohézióhoz való hozzájárulás érdekében, a geopolitikai instabilitás és a nemzetközi feszültségek közepette; kiemeli, hogy Európa lemaradásban van, és további intézkedések hiányában felmerülhet annak kockázata, hogy régiónk irrelevánssá válik;

2. üdvözli az EU versenyképességének, termelékenységének és gazdasági növekedésének szükséges helyreállításáról szóló, a Draghi- és a Letta-jelentés által felélénkített megújult vitát; emlékeztet arra, hogy a termelékenység növekedését elsősorban az innovatív tevékenységekbe – többek között az átállásokba – történő beruházások révén lehetne elérni; rámutat arra, hogy a verseny ösztönzheti a termelékenységet, a beruházásokat és az innovációt;

3. úgy tekinti, hogy a Draghi- és a Letta-jelentések a figyelmeztető jelzések közé tartoznak az európai és nemzeti döntéshozók számára, valamint kiindulópontként szolgálnak mind a magán-, mind a közberuházások előmozdításához, különösen az átalakulóban lévő technológiai ágazatok, az átalakulóban lévő gépjárműipar és a nehézipar, például az acél- és vegyipar esetében; üdvözli, hogy a Bizottság elismeri a közfinanszírozás magánfinanszírozás mozgósításában és innováció támogatásában betöltött szerepét az EU-ban; rámutat arra, hogy az uniós pénzügyi piacok integrációja terén elért haladás hiánya gyakran az uniós tagállamok fenntartásainak tudható be; felhívja a tagállamokat, hogy használják ki a meglévő lendületet, és működjenek együtt a Parlamenttel az uniós pénzügyi piacok integrációjának tényleges előmozdítása érdekében; emlékeztet, hogy az Európai Uniónak a tőkepiaci unió kiteljesítésére irányuló erőfeszítései 2015 óta nem hoztak tényleges eredményt; ösztönzi az összes felet, hogy tegyenek erőfeszítéseket a megtakarítások és beruházások uniójának mielőbbi megvalósítása érdekében;

4. aggodalommal veszi tudomásul a gazdasági növekedést érintő negatív sokkok kockázatát[1], a pénzügyi piacok folyamatos zavarait és a geopolitikai bizonytalanságokat, amelyek veszélyeztethetik különösen az európai polgárok, munkavállalók és vállalkozások jólétét; megjegyzi, hogy a geopolitikai bizonytalanságok már jelentősen növelték a pénzügyi piacok volatilitását, és hozzájárultak az USA-dollár gyengüléséhez, és hogy a biztonság a fenntartható növekedés előfeltétele;

5. elismeri, hogy az EU szilárd szabályozási kerete hozzájárult a pénzügyi stabilitásához; úgy véli, hogy ez a jogalkotási stabilitás és kiszámíthatóság valódi komparatív és versenyelőnnyé válhat, mivel ezek a tényezők döntő fontosságúak a nemzetközi befektetői bizalom szempontjából; kiemeli a jogállamiság és a fenntartható és versenyképes gazdasági növekedés közötti szoros kapcsolatot; kiemeli, hogy a pénzügyi ágazat stabilitása versenyképességének kulcsfontosságú eleme;

6. elismeri a tőkepiaci unió kiépítése érdekében eddig végzett munkát, kezdve a tőkepiaci unió megteremtésére irányuló, 2015. szeptemberi cselekvési tervvel; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy azóta korlátozott előrelépés történt az uniós tőkepiacok integrációja terén, és kéri e folyamat felgyorsítását; üdvözli e tekintetben a Bizottság „Megtakarítási és beruházási unió- Stratégia a polgárok vagyonának és az EU gazdasági versenyképességének növelésére” című közleményének elfogadását, amely különböző szakpolitikai kezdeményezéseket vázol fel, és célja az uniós pénzügyi piacok integrálása és a megtakarítások beruházásokba való hatékony irányítása;

7. kiemeli a bankrendszerbe vetett bizalom megerősítésének fontosságát, és hogy a pénzügyi stabilitás biztosítása és a hatékony egységes piac előmozdítása az EU alapvető célkitűzései közé tartozik; elismeri, hogy a bankunió kiteljesítésének stratégiai prioritásnak kell lennie a gazdasági és monetáris unió elmélyítésében; felhívja a Tanácsot a fennmaradó jogszabályok elfogadásának felgyorsítására, a pénzügyi stabilitási keret biztosítása és a bankunió véglegesítése érdekében;

8. ragaszkodik ahhoz, hogy sürgősen cselekedni kell, fel kell gyorsítani a döntéshozatalt, csökkenteni kell a végrehajtási késedelmeket, valamint fel kell gyorsítani az uniós eszközökkel és támogatási mechanizmusokkal kapcsolatos döntéseket;

9. úgy véli, hogy az Uniónak a tőkepiaci unióval együtt elő kell mozdítania a magánszektorbeli beruházások mozgósítását; hangsúlyozza, hogy az állami szektor támogatására is szükség lesz a fenntartható és innovatív ipari ágazat helyreállításához és az Unió

---

1 IMF, Világgazdasági kilátások, 2025. április.

jólétének megszilárdításához szükséges minimális éves többletberuházás biztosításához; kiemeli, hogy a termelékenység növelése nagyobb költségvetési mozgásteret is teremtene;

10. kiemeli, hogy az EU-ban túl sok tőkét nem használnak fel termelékenyen; kiemeli, hogy a vállalkozások, különösen a kkv-k nem tudják teljes mértékben kihasználni a meglévő európai tőkepiacokat finanszírozás és beruházás céljából;

11. sajnálja, hogy számos uniós székhelyű vállalkozó úgy érzi, hogy át kell települnie a finanszírozáshoz és az erőforrásokhoz való könnyebb hozzáférés érdekében; aggodalommal állapítja meg, hogy a nagyszabású kockázatitőke-alapok és a pénzügyileg életképes kilépési lehetőségek hiánya az EU-ban arra ösztönzi őket, hogy külföldi befektetésekkel és a külföldi piacokon növekedjenek; megjegyzi, hogy ennek oka az integrált tőkepiaci unió hiánya az EU-ban, valamint az, hogy az uniós piacok még nem képesek kielégíteni szükségleteiket; emlékeztet arra, hogy az EU-ban évente több induló vállalkozás alakul, mint az Egyesült Államokban, és hogy a kockázatitőke-befektetések megtérülése az EU-ban mintegy 6 %-kal magasabb, mint az USA-ban[1], hangsúlyozva, hogy az uniós intézményeknek vonzóbb és támogatóbb környezetet kell teremteniük az innováció és a növekedés számára; egyetért a Draghi- és a Letta-jelentésekkel, amelyek szerint az EU-nak tovább kell fejlesztenie kockázatitőke-piacait, és következésképpen hangsúlyozza annak fontosságát, hogy erős ökoszisztémát alakítsanak ki a kockázati tőke és a befektetések számára az EU-ban, és kéri, hogy hozzanak létre kockázati tőkét a vállalatok számára a piacainkba való befektetéshez, például kellően nagy európai növekedési és kivásárlási alapok révén; kiemeli, hogy a kockázatitőke-piacoknak nyújtott állami támogatásnak előnyben kell részesítenie az uniós prioritásokhoz igazodó projekteket;

12. kiemeli, hogy az európai pénzügyi piacoknak vonzónak és könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük mind a kibocsátók, mind a befektetők számára; hangsúlyozza, hogy ez mind az elsődleges, mind a másodlagos piacokra vonatkozik; kiemeli, hogy a szabályozott piacon való tőzsdei jegyzésre vonatkozó döntés gyakran további követelményeket támaszt a vállalatokkal szemben, a befektetők védelme érdekében is; megjegyzi, hogy az ilyen követelmények az első nyilvános részvénykibocsátás hátrányának tekinthetők; felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan kövesse nyomon és csökkentse a tőzsdén jegyzett társaságok adminisztratív és megfelelési költségeit,

---

[1] Európai Politikai Tanulmányok Központja, *It's finally time to leverage pension funds to foster EU productivity and benefit pensioners* (Itt az ideje a nyugdíjalapok mozgósításának az EU termelékenységének előmozdítása és a nyugdíjasok támogatása érdekében), 2025. február 10., https://www.ceps.eu/its-finally-time-to-leverage-pension-funds-to-foster-eu-productivity-and-benefit-pensioners/.

különösen a kis- és középvállalkozások esetében; üdvözli a tőzsdei jegyzésről szóló, nemrégiben elfogadott jogszabályt, amely megkönnyíti a különböző méretű vállalkozások, köztük a kkv-k számára az európai tőzsdéken való tőzsdei jegyzést; felszólít a tőzsdei jegyzésről szóló jogszabály pragmatikus végrehajtására, és felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is építsen erre a kezdeményezésre, különösen a kkv-k tőkekutatása és a kkv-tőkefinanszírozási piacok megerősítése tekintetében, amelyek segítették a kisebb vállalatokat a nyilvánossághoz jutásban;

13. hangsúlyozza, hogy az állami beruházások döntő szerepet játszanak a magánberuházások kiegészítésében; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan javaslatokat, amelyek további tőke mozgósítására irányulnak, az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkében meghatározott célkitűzések támogatása érdekében; úgy véli, hogy a pénzügyi eszközök és a költségvetési garanciák a források hatékony felhasználását jelentik a kulcsfontosságú uniós szakpolitikai célkitűzések előmozdítása érdekében; megismétli, hogy a jól megtervezett költségvetési garanciák és pénzügyi eszközök – amennyiben azok piaci igényeken alapulnak – a korlátozott uniós költségvetési források rendkívül hatékony felhasználását eredményezik a beruházások kockázatmentesítésére és a magántőke bevonására;

14. hangsúlyozza, hogy a közforrásokat a közszolgáltatások és az infrastruktúra minőségének, hatékonyságának, fenntarthatóságának és hozzáférhetőségének biztosítására kell összpontosítani, különös tekintettel azokra, amelyek általános érdekű szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, miközben jól meghatározott feltételek mellett elő kell mozdítani az innovatív és tiszta technológiákba és iparágakba történő magánberuházásokat;

15. hangsúlyozza, hogy a beruházási hiány megszüntetése nem csupán a nagy pénzügyi volumen mozgósításának, hanem annak kérdése is, hogy biztosítsák az EU számára a megfelelő eszközöket ahhoz, hogy a forrásokat a termelő beruházásokhoz irányítsa; hangsúlyozza, hogy az intézményi kapacitás, a szabályozás egyértelműsége és a projektek minősége döntő fontosságú a köz- és magántőke hatékony felhasználása szempontjából; e tekintetben megjegyzi, hogy számos tényező – többek között a szélesebb piaci portfólióhoz való korlátozott hozzáférés, a termékminőség és a díjak – miatt számos uniós termék nem kínál elegendő megtérülést;

16. emlékeztet arra, hogy a termelékenység növekedését elsősorban az innovatív tevékenységekbe történő beruházások révén lehetne elérni; emlékeztet arra, hogy a kutatás és innováció területén a GDP 3 %-ában meghatározott beruházási cél még messze nem valósult meg; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az e cél végrehajtásához szükséges megfelelő finanszírozást és eszközöket;

17. sajnálja, hogy a pénzügyi oktatás alacsony szintje számos tagállamában jelentős kihívást jelent a polgárok gazdasági autonómiája és az erős és versenyképes gazdaság kialakítása szempontjából; emlékeztet arra, hogy a gyenge pénzügyi oktatás akadályozza a lakosságot abban, hogy megalapozott döntéseket hozzon a megtakarításokról, a beruházásokról és a nyugdíjtervezésről; megerősíti, hogy a pénzügyi oktatás e hiánya akadályozza a gazdasági növekedés szempontjából kulcsfontosságú beruházási kultúra kialakulását; hangsúlyozza egy ambiciózus, mérhető és határozott uniós stratégia fontosságát az európai pénzügyi jártasság előmozdítása érdekében, amely lehetővé teszi a polgárok számára megtakarításaik jobb védelmét és mozgósítását, valamint a vonzóbb tőkepiacokra való építést;

A magánberuházások mozgósítása és a finanszírozáshoz való hozzáférés megkönnyítése egy megtakarítási és beruházási unió kialakítása révén

18. üdvözli a Bizottság saját maga által kitűzött célját, hogy „beruházásorientált Bizottsággá” váljon, és felszabadítsa a zöld, digitális és társadalmi átálláshoz szükséges finanszírozást, maximalizálja a köz- és a magánberuházások közötti szinergiákat, valamint mozgósítsa és kockázatmentesítse a magántőkét;

19. úgy véli, hogy az uniós tőkepiacok vonzerejét növelni fogja a belső piac további, olyan módon történő integrációja, amely előmozdítja az uniós vállalkozások közötti versenyt, a magánberuházások számára gazdasági lehetőségek teremtése, valamint az egyszerűsítés, magasabb megtérülést lehetővé téve az állampolgárok és a vállalatok számára; hangsúlyozza, hogy az európai pénzügyi piacokon történő befektetésekhez kapcsolódó magas költségek azonban aláássák a megtérülést; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki jogalkotási vagy egyéb megoldásokat egy olyan uniós szintű tőkepiac létrehozásának előmozdítására, amely elegendő méretű, likviditású, mélységű és kellően átlátható ahhoz, hogy uniós és nemzetközi befektetőket vonzzon, a fogyasztóvédelem biztosítása és a pénzügyi stabilitás megőrzése mellett; emlékeztet arra, hogy a befektetések magasabb megtérülésének lehetősége kulcsfontosságú ösztönző a lakossági befektetők tőkepiaci részvételéhez; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a tőkepiaci unió nem lehetséges a bankunió kiteljesítése nélkül;

20. megjegyzi, hogy az európai tőkepiacok jelenleg továbbra is rendkívül széttagoltak, és az európai befektetési alapok az amerikai alapokhoz képest közel hétszer kisebbek[1]; úgy véli, hogy ez rontja az uniós befektetési alapok ágazatának versenyképességét a globális versenytársakkal szemben, mivel az alap mérete kulcsfontosságú tényező, amely befolyásolja a végső befektetőknek felszámított

---

[1] Noyer-jelentés, 62. o.

költségeket; úgy véli, hogy a határokon átnyúló alapok integráltabb uniós piaca idővel az alapok méretének növekedéséhez és hatékonyságnövekedéshez vezethet, ami ha eljut a lakossági befektetőkhöz, hozzájárulhat a költségek csökkentéséhez és a végső befektetők számára jobb ár-érték arány eléréséhez;

21. úgy véli, hogy a tőkepiaci unió a fogyasztók és a kkv-k javát szolgálja, mivel magas hozamú befektetési lehetőségeket kínál a reálgazdaságban, és végül fellendíti a kockázatitőke-piacot azáltal, hogy javítja a diverzifikált finanszírozási forrásokhoz való hozzáférést. úgy véli, hogy prioritásként kell kezelni az európai növekvő innovatív vállalkozások európai tőkéből történő finanszírozását, amint azt az „európai technológiai bajnokok kezdeményezés” is példázza, amelyet 2023 februárjában indítottak útjára az ígéretes európai technológiai vállalatok finanszírozása érdekében;

22. úgy véli, hogy a finanszírozási források diverzifikálása érdekében a kockázati tőkének a hagyományos banki hitelezés alternatívájaként szélesebb körben hozzáférhetővé kell válnia a vállalatok számára; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket az uniós vállalatok ilyen típusú finanszírozásának fokozására;

23. rámutat arra, hogy a tőkepiacok mérete, mélysége és likviditása tagállamonként jelentősen eltér, és egyes tagállamok sokkal sikeresebbek voltak abban, hogy vonzó elsődleges és másodlagos piacokat biztosítsanak a vállalkozások számára, és ösztönözzék a polgárokat az e piacokon való beruházásra; felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa a bevált gyakorlatokat, és integrálja azokat a megtakarítási és beruházási unió munkafolyamatába;

24. úgy véli, hogy a magántőke döntő szerepet fog játszani a Draghi-jelentés által azonosított beruházási hiány leghatékonyabb módon történő megszüntetésében;

25. támogatja az intézményi keretek és a piaci struktúrák integrációját; megismétli arra irányuló felhívását, hogy mozdítsák elő az ESMA által vezetett felügyeleti konvergencia folyamatát, többek között azáltal, hogy közvetlen felügyeleti hatásköröket biztosítanak az ESMA számára, amennyiben ez európai hozzáadott értéket teremt – például a páneurópai piaci infrastruktúrák tekintetében – az európai jegyzési piacok versenyképességének fokozása, valamint a felügyeleti környezet hatékonyságának és az illetékes nemzeti hatóságokkal való együttműködésnek a javítása érdekében; emlékeztet arra, hogy az ESMA már most is közvetlen felügyeleti hatáskörrel rendelkezik több pénzügyi szervezet, például az EU-n kívüli hitelminősítő intézetek, kereskedési adattárak és 2. szintű központi szerződő felek felett;

26. elismeri továbbá, hogy a harmonizált felügyelet nem mindig igényel egyedüli felügyeleti hatóságot, hanem a nemzeti felügyeleti gyakorlatok közelítése révén is megvalósítható, amennyiben ez megfelelőbb; ezért támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy intézkedéseket javasoljon a felügyeleti konvergencia eszközeinek megerősítésére és hatékonyabbá tételére, valamint a tőkepiacok egységesebb közvetlen felügyeletének megvalósítására azáltal, hogy bizonyos feladatokat uniós szintre ruház át;

27. rámutat arra, hogy az európai felügyeleti hatóságok (EFH-k) hatásköre bármilyen bővítésének együtt kell járnia a hatóságok elszámoltathatósági szintjének arányos növelésével; úgy véli, hogy az ESMA határozatai hatékonyságának és függetlenségének biztosítása érdekében felül kell vizsgálni az ESMA irányítását; támogatja a Draghi-jelentés arra irányuló javaslatát, hogy az ESMA számára biztosítsanak egy európaibb irányítási struktúrát, és alakítsanak ki szoros együttműködést a nemzeti felügyeleti hatóságokkal, az egységes felügyeleti mechanizmus vagy a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság (AMLA) mintájára;

28. úgy véli, hogy az EFH-kat megfelelő finanszírozásban kell részesíteni ahhoz, hogy el tudják látni feladataikat, többek között a pénzügyi intézmények és a felügyelt vállalkozások pénzügyi piaci szereplőinek bevonása révén;

29. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Központi Bank (EKB) az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) és a SIPS-rendelet szerinti feladataival összhangban erős szerepet töltsön be a rendszerszempontból fontos piaci infrastruktúrák felügyeletében[1]; úgy véli, hogy az EKB-nak aktívan hozzá kell járulnia az uniós szintű kereskedési és kereskedés utáni rendszerek interoperabilitásának, ellenálló képességének és integrációjának fokozásához, különösen az olyan platformok felügyelete révén, mint a TARGET2-Securities;

30. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló összefüggésben felmerülő adminisztratív terheket és megfelelési költségeket kezelni lehetne már a nemzeti felügyeleti hatóságok jobb koordinációjával és együttműködésével, például az adatmegosztás területén; felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy mozduljanak el az „egyszeri jelentéstétel” rendszere felé; e tekintetben fontos kezdeményezésnek tartja az egységes európai hozzáférési pontot, és felszólít annak időben történő végrehajtására; javasolja, hogy az

---

[1] Az Európai Központi Bank 795/2014/EU rendelete (2014. július 3.) a rendszerszempontból jelentős fizetési rendszerekre vonatkozó felvigyázási követelményekről (HL L 217., 2014.7.23., 16. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/795/oj).

ESMA váljon központi adatközponttá is, központosítva a MiFIR[1] és az EMIR[2] szerinti jelentéstételi követelmények hatálya alá tartozó szervezetek jelentéstételét;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatokat az elszámolási tevékenységek EU-ba történő áttelepítésének támogatására; sajnálatát fejezi ki a jelenlegi helyzet miatt, amikor az uniós elszámolási üzletág nagy részét az EU-n kívül folytatják; várakozással tekint az EMIR 3.0 szerinti aktív számlákról szóló ambiciózus felhatalmazáson alapuló jogi aktus elé; felkéri az Európai Bizottságot, hogy továbbra is értékelje az elszámolási tevékenységek alakulását, és a rendelet hatását, és terjesszen elő további jogalkotási javaslatokat az EU elszámolási ökoszisztémájának megerősítése érdekében;

32. üdvözli, hogy a Bizottság ambiciózus jogalkotási javaslatcsomagot jelentett be az Európai Unió kereskedési és kereskedés utáni ökoszisztémájának megerősítése, a határokon átnyúló tevékenység előtt álló akadályok felszámolása és a keret új technológiákra való felkészítése érdekében; arra számít, hogy egy ilyen javaslat segíthetne a piac széttagoltságának kezelésében az EU-ban; hangsúlyozza azonban, hogy a piac konszolidációjára irányuló kezdeményezések többségének piacvezéreltnek kell lennie;

33. elismeri, hogy a beruházások fellendítése érdekében hatékony és likvid tőkepiacokra van szükség, beleértve a kereskedés utáni versenyképes piaci infrastruktúrát is; üdvözli a központi értéktárakról szóló rendelet célzott módosítására irányuló bizottsági jogalkotási javaslatot[3], amelynek célja, hogy a kereskedési helyszíneken végrehajtott, átruházható értékpapírokkal kapcsolatos ügyletek kiegyenlítési ciklusa az EU-ban két napról („T+2”) egy napra („T+1”) rövidüljön; rámutat arra, hogy ez a kezdeményezés lehetővé teszi az EU számára, hogy felzárkózzon más olyan joghatóságokhoz, amelyek már befejezték a T+1-re való áttérést, és elkerülje az összehangolási eltéréseket; arra számít, hogy a javaslat növelni fogja az uniós tőkepiacok hatékonyságát és rezilienciáját,

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj?locale=hu).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj).

többek között a kiegyenlítések meghiúsulásának alacsonyabb kockázata, az értékpapírok és alapok gyorsabb rendelkezésre állása és az alacsonyabb letéti követelmények révén; aggodalommal állapítja meg, hogy más joghatóságok, például az Egyesült Államok és India vizsgálják vagy tesztelik a T+ 0 kiegyenlítési ciklusokat; felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen kezdeményezze a T+0 elszámolásra való áttérés megvalósíthatóságának technikai és szabályozási értékelését, szorosan egyeztetve a piaci infrastruktúrákkal, a központi bankokkal és a piaci szereplőkkel; rámutat arra, hogy a kiegyenlítési ciklus további rövidítése csökkentené a rendszerszintű kockázatot, növelné a piaci hatékonyságot és világszerte erősítené az uniós tőkepiacok vonzerejét;

34. megjegyzi, hogy a közigazgatási eljárások egyszerűsítése növelheti az EU mint befektetési célpont vonzerejét; úgy véli, hogy a határokon átnyúló tevékenységek megkönnyítése érdekében a tagállami jogszabályi keretek összehangolásának az egyszerűsítési ütemterv részét kell képeznie, a nemzeti hatáskörök és minimumszabályok megőrzése mellett; emlékeztet arra, hogy az irányelvek helyett rendeletek alkalmazása csökkentené az uniós jogszabályok végrehajtásában mutatkozó eltéréseket, beleértve az eltúlzott átültetést is, és ezáltal támogatná a folyamatban lévő egyszerűsítést; felkéri a Bizottságot a minőségi jogalkotás elvének alkalmazására, garantálva a harmonizációt azokban az esetekben, amikor a hatásvizsgálatok egyértelmű hozzáadott értéket jeleznek, és kezelve a széttöredezettséget; hangsúlyozza az EU fenntartható finanszírozási keretének észszerűsítéséből származó lehetséges előnyöket, amint azt a Draghi-jelentés is kiemeli, különösen az egyértelműség, a következetesség és az iránymutatás fokozása révén; e tekintetben tudomásul veszi a Bizottság fenntarthatósági omnibusz csomagját;

35. úgy véli, hogy az egyszerűsítés felé tett első lépés a hatékony jogalkotás; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az európai felügyeleti hatóságok bevonását a 2. és 3. szintű megbízatások döntéshozatali folyamatába annak biztosítása érdekében, hogy ezek a megbízatások tényeken alapuljanak, arányosak legyenek és a pénzügyi ágazat igényeihez igazodjanak; felkéri a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy értékeljék azt is, hogyan lehetne csökkenteni a küszöbön álló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, végrehajtási jogi aktusok, kérdések és válaszok és iránymutatások számát és összetettségét; hangsúlyozza, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak szigorúan igazodniuk kell az európai jogalkotó által adott megbízatáshoz;

36. üdvözli a tőzsdei jegyzésről szóló jogszabály közelmúltbeli elfogadását, amely megkönnyíti a különböző méretű vállalkozások, köztük a kkv-k számára az európai tőzsdéken való tőzsdei jegyzést; hangsúlyozza, hogy a tőzsdei jegyzésről szóló jogszabály 2. szintű

rendelkezéseinek hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy Unió-szerte hozzáférhetőbb és költséghatékonyabb jegyzési környezet alakuljon ki;

37. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a nemzeti fizetésképtelenségi keretek széttagoltságával, és hozzon létre hatékony mechanizmusokat a határokon átnyúló viták rendezésére; hangsúlyozza, hogy a nagyobb jogi konvergencia és az eljárások egyértelműsége elengedhetetlen a határokon átnyúló beruházások előtt álló akadályok csökkentéséhez és az uniós tőkepiacok mélyebb integrációjának támogatásához;

38. továbbra is elkötelezett mind a fenntartható finanszírozási keret átfogó célkitűzéseinek megvalósítása, mind pedig a köz- és magánberuházások átállásba való mozgósítása mellett; emlékeztet arra, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó bevételek alapvető fontosságúak lesznek az éghajlattal és energiával kapcsolatos beruházások tagállami és uniós költségvetésen keresztül történő támogatásához; megjegyzi, hogy a Bizottság jelenlegi hivatali idejének kezdetén megerősítette azon törekvését, hogy továbbra is globális vezető szerepet töltsön be a fenntartható finanszírozás terén; nyugtázza, hogy a Bizottság jelenleg kritikusan értékeli a fenntartható finanszírozási keret valamennyi elemét, és lehetséges, hogy egyszerűsítési javaslatokat fog előterjeszteni;

39. felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el javaslatot a fenntartható finanszírozással kapcsolatos közzétételekről szóló rendelet[1] (SFDR) felülvizsgálatára, beleértve a zöldrefestési kockázatok kezelését is;

40. hangsúlyozza, hogy a magas energiaárak negatívan befolyásolják az EU versenyképességét; üdvözli e tekintetben a Draghi-jelentésben tett javaslatot; felhív az „azonos tevékenység, azonos szabályok” elv alkalmazására és a kiegészítő tevékenységekre vonatkozó mentesség felülvizsgálatára, amely lehetővé teszi a nem pénzügyi vállalatok számára, hogy úgy kereskedjenek az energiaderivatívák piacán, hogy nem vonatkozik rájuk a pénzügyi szervezetekével azonos ellenőrzés;

41. kiemeli, hogy a tőkepiacokhoz hozzáférő vállalatok jelentős növekedést tapasztalnak, ami lehetővé teszi számukra terjeszkedési, innovációs és fejlesztési projektjeik finanszírozását; úgy véli, hogy azáltal, hogy a befektetők szélesebb körétől szereznek forrásokat, ezek a vállalatok diverzifikálhatják finanszírozási forrásaikat; úgy véli, hogy az első nyilvános részvénykibocsátások (IPO-k) ösztönzése elengedhetetlen az európai vállalkozások növekedéséhez és az uniós tőkepiacok további integrációjához; olyan intézkedések végrehajtását kéri, amelyek csökkentik a szabályozási akadályokat és javítják a

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj).

tőkéhez jutást, biztosítva, hogy a kkv-k túlzott költségek vagy bonyolultság nélkül könnyen hozzáférhessenek a tőkepiacokhoz;

42. attól tart, hogy egyértelmű és összehangolt stratégia nélkül az első nyilvános részvénykibocsátások száma az EU-ban továbbra is korlátozott marad, ami akadályozza az európai vállalatok növekedési potenciálját, és csökkenti az uniós piacok vonzerejét a globális befektetők számára;

43. emlékeztet arra, hogy az uniós rendeletek, például a tájékoztatóról szóló rendelet és a MiFID II előrelépést tettek az átláthatóság és a piaci hatékonyság javítása terén, ugyanakkor még többet lehet tenni a tőzsdére kilépni kívánó vállalatok folyamatainak racionalizálása érdekében; hangsúlyozza, hogy a valóban egységes tőkepiac létrehozása érdekében tovább kell harmonizálni a piaci gyakorlatokat a tagállamok között; kiáll a bevált gyakorlatok uniós szintű alkalmazása mellett;

44. megjegyzi, hogy a 27 különböző társaságiadó-rendszerből álló jelenlegi uniós adózási keret akadályokat teremthet a vállalkozások és a határokon átnyúló beruházások számára a belső piacon[1]; úgy véli, hogy az innovatív vállalkozások számára előnyös lehet az egész EU-ra kiterjedő egységes szabályrendszer és adott esetben közös gyakorlatok; e tekintetben tudomásul veszi az európai társaságiadó-keretről szóló javaslatot, amely egységes szabályrendszert állapít meg a vállalatok társaságiadó-alapjának kiszámítására; emlékeztet arra, hogy az adózás területén számos jogalkotási kezdeményezés még mindig függőben van, és hogy fontos garantálni a biztonságot, a kiszámíthatóságot és a stabilitást; tudomásul veszi a Bizottság azzal kapcsolatos pontosítását, hogy mely kezdeményezéseket kell visszavonni az adózás terén;

45. emlékeztet arra, hogy az adózási kérdések többsége a tagállamok nemzeti hatáskörébe tartozik; hangsúlyozza azonban, hogy a társasági adózás összehangoltabb kerete segíthet csökkenteni a megfelelési költségeket és az adminisztratív terheket, valamint egyenlő versenyfeltételeket teremthet a belső piacon működő vállalkozások számára, bátoríthatja a terjeszkedést, fokozhatja a jogbiztonságot, valamint ösztönzheti a beruházásokat és a növekedést az Unióban; sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel különösen az értékcsökkenési szabályokról szóló tárgyalásokat; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és értékelje egy 28. rendszer lehetőségének előnyeit és hátrányait;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy hajtson végre olyan intézkedéseket, amelyek mind a belföldi, mind a külső befektetőket az európai tőkepiacokon való részvételre ösztönzik; felhívja a Bizottságot, hogy

---

1 A Bizottság európai társaságiadó-keretről (BEFIT) szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2023. szeptember 12-i javaslata (COM(2023)0532), Indokolás, 8. o.

nyújtson technikai támogatást a tagállamoknak a beruházásokat ösztönző adópolitikák kidolgozásához és végrehajtásához;

47. tudomásul veszi a Draghi-jelentés azon ajánlását, hogy adózási ösztönzőket kell biztosítani a stratégiai ágazatok fejlesztésének támogatására; úgy véli, hogy a befektetési termékekhez kapcsolódó adózási ösztönzőknek előtérbe kell helyezniük az Európában végrehajtott beruházásokat, az európai versenyképesség támogatása érdekében;

48. üdvözli első lépésként és a belső piac összetettségének és széttöredezettségének csökkentése érdekében az adókedvezmények kialakítására vonatkozó bizottsági iránymutatásokat, tiszteletben tartva ugyanakkor a tagállamok nemzeti hatásköreit;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy számolja fel a határokon átnyúló lakossági befektetések előtt álló meglévő akadályokat, például a forrásadó levonásának túlságosan bonyolult eljárásait és a részvényesek közgyűléseire vonatkozó uniós szintű minimumszabályok hiányát;

50. hangsúlyozza, hogy a tőkepiaci integráció az Unió beruházási stratégiájának szükséges pillére, amelyet – amennyiben hatékony – a hosszú távú termékekre vonatkozó, jól megtervezett költségvetési ösztönzőkkel lehet kiegészíteni a hatás maximalizálása érdekében;

51. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatokat annak elősegítésére, hogy a hosszú távú megtakarítási termékek révén a megtakarításokat a termelő beruházások felé tereljék, olyan nemzeti tapasztalatokra építve, amelyek igazolták a lakossági befektetői körben való széles körű elterjedést; kéri a Bizottságot, hogy tárjon fel lehetőségeket, és vizsgáljon meg ötleteket, például egy minden uniós polgár számára elérhető uniós befektetési megtakarítási számla vagy egy uniós szintű címke létrehozásának ötletét a lakossági befektetők számára megfelelő befektetési termékek számára, olyan közös kritériumok vagy jellemzők alapján, mint a „nem komplex” termékek, az arányos költségek, a befektetés hosszú távú irányultsága, az eszközallokáció és a kockázatcsökkentési technikák; sürgeti a Bizottságot, hogy vezessen be egyszerűsített és észszerűsített tanácsadási szegmenst vagy irányított, kizárólag végrehajtási szegmenst az alaptermékként és egyszerű termékként címkézett termékek esetében; kéri különösen a Bizottságot, hogy értékelje egy olyan beruházásokra vonatkozó címke hozzáadott értékét és hatékonyságát, valamint a vállalatoknak és a polgároknak az ezzel kapcsolatos hajlandóságát, amely jutalmazási lehetőségeket kínál a befektetőknek szerte a világban, vagy amely fenntartható és többnyire az EU-ban található (Invest in Europe vagy Made In Europe címke); hangsúlyozza, hogy ennek a kezdeményezésnek további megtakarítások elérésére kell irányulnia, ugyanakkor Unió-szerte meg kell őriznie és lehetőség szerint fokoznia kell a termékek,

a forgalmazók és a piaci struktúrák sokféleségét; megjegyzi, hogy egyes tagállamok előrelépnek a „hajlandók Európájával”; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy legyenek a lehető legambiciózusabbak, és blokként haladjanak előre;

52. tudomásul veszi, hogy hét tagállam nemzeti pénzügyi ágazataival együttműködve elindította a „Finance Europe” európai hosszú távú megtakarítási címkét[1]; megjegyzi, hogy e címke kritériumai közé tartozik egy olyan portfólióallokáció, amelyben az eszközök legalább 70 %-át európai vállalatokba fektetik be, a befektetések minimális öt éves időtartama, az, hogy jelentős részt fektetnek be saját tőkébe, valamint a nemzeti szinten kialakított esetleges adókedvezmények;

53. emlékeztet arra, hogy a meglévő páneurópai termékek, például az európai hosszú távú befektetési alapok (EHTBA-k) és a páneurópai egyéni nyugdíjtermék (PEPP) eddig nem váltak érdemben vonzóvá a lakossági befektetők körében; elismeri a vonzerejük növelését célzó folyamatban lévő reformokat, de hangsúlyozza, hogy a tapasztalatok azt mutatják, hogy a szabályozás kialakítása önmagában nem elegendő az elterjedés ösztönzéséhez;

54. hangsúlyozza, hogy az erős fogyasztóvédelem elengedhetetlen a bizalom megerősítéséhez és az európai befektetési termékekben való részvétel fokozásához; hangsúlyozza, hogy egyértelmű közzétételekre, átlátható és alacsony díjstruktúrákra, a pénzügyi befogadás előmozdítása érdekében az alapvető pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésre, a pénzügyi intézmények által az európai pénzügyi termékek értékesítése és az azokkal kapcsolatos tanácsadás során alkalmazott digitális eszközök, például a mesterséges intelligencia (MI) megbízható szabályozására, valamint a pénzügyi termékek megbízható szabályozására és szabványosítására van szükség, amit célzott pénzügyi oktatási kezdeményezések egészítenek ki;

55. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az európai tőkepiaci unió indexcsaládjának[2] kidolgozását a jövőbeli uniós szintű összesítettadat-szolgáltatás keretében rendelkezésre bocsátandó

---

1 Francia Gazdasági, Pénzügyi, Ipari és Digitális Szuverenitási Minisztérium, *Launch of the „Finance Europe” Label: creating investment opportunities for financing the European economy* (A „Finance Europe” címke elindítása: beruházási lehetőségek teremtése az európai gazdaság finanszírozásához), sajtóközlemény, 2025. június 6., https://presse.economie.gouv.fr/lancement-du-label-europeen-finance-europe-pour-que-lepargne-des-europeens-contribue-au-financement-de-leconomie-europeenne/.

2 Európai Bizottság, *Feasibility study for the creation of a CMU equity market index family* (Megvalósíthatósági tanulmány a tőkepiaci unió részvénypiaci indexcsaládjának létrehozásáról) (2020) (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/1562efbd-cbc6-11ea-adf7-01aa75ed71a1/language-en/).

adatok alapján, ami nagyobb láthatóságot biztosítana a kisebb és kevésbé likvid nemzeti piacok számára az EU-ban, és lehetővé tenné az európai polgárok számára, hogy valamennyi uniós tagállamban könnyen befektessenek közepes és kis piaci tőkeértékű vállalatok részvényeibe; úgy véli, hogy ennek az indexcsaládnak ki kell terjednie az EU-ban jegyzett valamennyi részvényre, és lehetővé kell tennie, hogy az egyes országok, régiók és ágazatok részindexei kielégítsék a befektetők, kibocsátók és tőzsdéik eltérő igényeit; hangsúlyozza, hogy az indexek kidolgozásának és kezelésének, valamint a piaci szereplők általi felhasználásuknak költséghatékonynak kell lennie a piaci szereplőkre nehezedő terhek minimalizálása és a pozitív másodlagos hatások – például a részvényjegyzések számának növekedése és az új pénzügyi termékek – maximalizálása érdekében;

56. kiemeli a lakossági befektetők naprakész árképzéshez és termékinformációkhoz, valamint az egyedi ajánlatokra vonatkozó lehetőségekhez való jobb hozzáférésének fontosságát; intézkedéseket szorgalmaz az ilyen információk hozzáférhetőbbé tétele érdekében;

57. emlékeztet arra, hogy a nyugdíjrendszerek és finanszírozási modelljeik nagymértékben függenek a nemzeti sajátosságoktól; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak segítenek a nyugdíjasok védelmében, tőkepiacokat hoznak létre, és befektetési rendszereket mobilizálnak, és hogy prioritásként kell kezelniük a stabilitást, a szolidaritást, valamint a megfelelő és kiszámítható nyugdíjjövedelem biztosítását; kiemeli, hogy a 2. és 3. pillérbe tartozó nyugdíjtermékek kidolgozása során figyelembe kell venni a lakossági megtakarítók védelmét szolgáló erős biztosítékokat;

58. úgy véli, hogy a nyugdíjkövetési rendszerek világosabb áttekintést nyújthatnak az európai polgárok számára a nyugdíjba vonuláskor várható nyugdíjjogosultságokról; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden tagállam vezessen be egyszerű és átlátható, a polgárok számára könnyen és ingyen hozzáférhető nyugdíjkövetési rendszereket;

59. rámutat arra, hogy az olyan közvetítők, mint a nyugdíjalapok és a biztosítótársaságok, döntő szerepet játszanak a magánmegtakarítások termelőberuházásokhoz történő átirányításában; elvárja, hogy a Bizottság fogadjon el egy ambiciózus felhatalmazáson alapuló jogi aktust a Szolvencia II. szerinti hosszú távú garanciákról és hosszú távú tőkebefektetésekről, amely teljes mértékben tükrözi a társjogalkotók által a Szolvencia II. irányelv módosításáról elért megállapodást, és figyelembe veszi az EIOPA vonatkozó ajánlásait;

60. elvárja, hogy a Bizottság dolgozzon ki olyan megoldásokat, amelyek lehetővé teszik a vállalkozások számára – beleértve a növekvő

innovatív induló vállalkozásokat, a mikrovállalkozásokat és a kkv-ket –, hogy az EU-n belül terjeszkedjenek és tőzsdére lépjenek; ezért kéri, hogy az induló és növekvő innovatív vállalkozásokra vonatkozó jövőbeli uniós stratégia tartalmazzon egy fejezetet a finanszírozásról, különös tekintettel a kockázati tőkére, felvázolva a megfelelő ösztönzőket az európai induló és növekvő innovatív vállalkozások számára, hogy ne telepedjenek át az EU-n kívüli országokba, és amelynek célja egy olyan vonzó és nyitott beruházási környezet megteremtése, amely egyaránt üdvözli az Unióban befektetni kívánó uniós és globális befektetőket; kiemeli annak fontosságát, hogy tehetségeket vonzzanak az EU-ba a hosszú távú gazdasági növekedés, az innováció és a globális versenyképesség biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a szabályozási konvergencia előmozdításán és a határokon átnyúló jegyzések megkönnyítésén keresztül el kell mélyíteni az EU elsődleges piacainak integrációját; elismeri, hogy a kkv-tőkefinanszírozási piacok létfontosságú belépési pontot jelentenek a kkv-k számára a tőkepiacokra, és azokat egyszerűsített követelmények révén hozzáférhetőbbé kell tenni;

61. célzott uniós szintű támogatásra szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a kutatási eredmények hatékonyabban jussanak el a piacra, különösen a gyengébb innovációs ökoszisztémákkal rendelkező tagállamokban; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kutatóintézeteket összekapcsolják az induló innovatív vállalkozásokkal és az iparral;

62. támogatja a befektetők magánvállalatokból való kilépését olyan mechanizmusok előmozdításával, mint a magántulajdonban lévő részvényekkel folytatott többoldalú, időszakos kereskedés, ezáltal javítva a likviditást és az átláthatóságot, és lehetővé téve a korai szakaszban lévő befektetők számára, hogy hozamot érjenek el; úgy véli, hogy ezeket a mechanizmusokat kifejezetten úgy kell kialakítani, hogy megkönnyítsék a határokon átnyúló kereskedést az uniós tagállamokban, ugyanakkor megőrizzék a részvényesi jogokat, különösen a kisebbségi részvényesek számára;

63. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a megtakarítási és beruházási unió ambiciózus menetrendjét, amely ösztönzi a magánberuházásokat, fenntartja a pénzügyi stabilitást és a fogyasztóvédelmet, előnyben részesíti a kockázati tőkéhez és a tőkebefektetésekhez való hozzáférést annak érdekében, hogy lehetővé tegye a kkv-k számára a nagyobb piaci integráció előnyeit, biztosítja a piacokhoz való hozzáférést a lakossági befektetők számára, fokozza a pénzügyi jártasságot, csökkenti a banki hitelezésre való túlzott támaszkodást és kiegészíti azt, ugyanakkor ösztönzi a fenntartható tevékenységeket;

64. úgy véli, hogy a tőkepiaci unió sikeres létrehozásához és a magánberuházások mozgósításához elengedhetetlen a pénzügyi tudatosság és a bizalom növelése; aggodalommal állapítja meg, hogy

a pénzügyi jártasság továbbra is alacsony szintű az egész Unióban, és az uniós polgároknak csak 18 %-a tanúsít magas szintű pénzügyi jártasságot; hangsúlyozza, hogy az ismeretek szintje tagállamonként és demográfiai csoportonként jelentősen eltér; kéri, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a pénzügyi jártasságra, mivel javítani kell az uniós polgárok befektetési termékekkel kapcsolatos ismereteinek szintjét;

65. úgy véli, hogy fokozottabban kell támogatni a pénzügyi oktatási kezdeményezéseket az EU-ban annak érdekében, hogy a polgárok jobban megértsék a tőkepiaci részvétel előnyeit, valamint az egyéni befektetők abban való segítése érdekében, hogy megalapozott befektetési döntéseket tudjanak hozni; üdvözli a Bizottság új stratégiára irányuló javaslatát, és kéri, hogy az legyen kellően nagyratörő ahhoz, hogy Európa-szerte jelentősen javuljon az oktatás szintje, biztosítva a tartós változást; kiemeli, hogy sürgősen intézkedéseket kell elfogadni a hozzáférhetőbb és méltányosabb pénzügyi oktatás Unió-szerte történő előmozdítása érdekében, tiszteletben tartva a nemzeti hatásköröket; úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak finanszírozniuk kell a fogyasztói szervezetek, az egyéni befektetői szövetségek vagy a részvényesi szervezetek olyan kezdeményezéseit, amelyek előmozdítják a megértést és elősegítik a lakossági részvételt a tőkepiacokon; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa olyan független, felhasználóbarát digitális eszközök kifejlesztését, amelyek lehetővé tehetik a polgárok számára a piacon elérhető befektetési termékek különböző funkcióinak és jellemzőinek egyszerű összehasonlítását;

66. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi képzésre irányuló kezdeményezések nem helyettesíthetik az erős befektetővédelmi keretet; rámutat, hogy a pénzügyi jártassággal kapcsolatos kezdeményezések hatása korlátozott lehet, tekintettel az egyes befektetők elkerülhetetlen magatartásbeli korlátaira és az őket érintő kognitív torzításokra, valamint az innováció gyorsaságára és önmagában a pénzügyi piacok bonyolultságára; úgy véli, hogy a pénzügyi termékek szabványosításának és egyszerűségének támogatására irányuló uniós és tagállami szintű kezdeményezések javíthatják az uniós polgárok befektetési termékekkel kapcsolatos ismereteit és azok összehasonlíthatóságát;

67. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a pénzügyi szolgáltatási ágazat digitalizációjára annak érdekében, hogy kihasználják a mesterséges intelligencia, az adatmegosztás és az új technológia által kínált új lehetőségeket, és nemzetközi szinten versenyképesek maradjanak;

68. felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő az intézményi befektetők, köztük bankok, biztosítók, nyugdíjalapok és befektetési alapok hosszú távú sajáttőke-befektetéseit;

69. támogatja egy teljes körű európai betétbiztosítási rendszer létrehozását; elismeri, hogy a kockázatmegosztás és a kockázatcsökkentés összefügg egymással;

70. tudomásul veszi az értékpapírosítási keretrendszer Bizottság által 2025. június 17-én előterjesztett felülvizsgálatát, amely a banki hitelezés és a tőkepiacok összekapcsolása révén hozzájárulhat a pénzügyi integrációhoz; úgy véli, hogy az értékpapírosítás újjáélesztését célzó intézkedéseknek a közzétételre vonatkozó szabályozási követelmények egyszerűsítésére, valamint az egyszerű, átlátható és egységesített kritériumokra kell összpontosítaniuk, a pénzügyi stabilitás akadályozása nélkül;

Az állami erőforrások lehető legjobb felhasználása a termelékenységi szakadék megszüntetése érdekében

71. emlékeztet a költségvetési tartalékok fontosságára az állami beruházások támogatása érdekében; elismeri különösen azt, hogy a költségvetési szabályok szerint a tagállamoknak a nemzeti középtávú strukturális terveik időtartama alatt fenn kell tartaniuk legalább a nemzeti finanszírozású közberuházások szintjét a terv kezdetét megelőző középtávú szinthez képest;

72. megjegyzi, hogy a magánszektor a közszféra támogatása nélkül valószínűleg nem lesz képes finanszírozni a gazdaság digitalizációjához és dekarbonizációjához szükséges beruházások oroszlánrészét; úgy véli, hogy a versennyel kapcsolatos, a védelmi, az energetikai és a szén-dioxid-mentesítési intézkedések sürgőssége jelentős mértékben megköveteli magán- és közberuházások mobilizálását, többek között adott esetben a köz- és magánszféra közötti partnerségeket;

73. rámutat azonban, hogy az államadósság szintje Unió-szerte magas, és a költségvetési mozgástér korlátozott; hangsúlyozza ezért, hogy a magánberuházások mozgósítását célzó állami támogatási intézkedéseknek jól célzottnak kell lenniük; rámutat, hogy a kockázatmentesítési kezdeményezések – például állami garanciákon keresztül – sikeresnek bizonyultak e cél elérésében;

74. hangsúlyozza, hogy a természeti katasztrófák megnövekedett hatása és gyakorisága hatalmas államháztartási költségekkel jár; megjegyzi, hogy ezeket a jövőbeli költségeket jelenleg nem veszik figyelembe az adósságfenntarthatósági elemzésben;

75. elvárja, hogy a Bizottság és a tagállamok tegyenek nagyratörő és konkrét lépéseket annak érdekében, hogy 2026 után elkerülhető legyen az állami beruházások visszaesése, amikor a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és az InvestEU program – egy olyan jelentős kereskedelmi háború kilátásával, amely hatással lehet a beruházások elosztására – szintén lejár; tudomásul veszi a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz alapvető hibáit, például

azt, hogy nem vonják be a regionális és helyi önkormányzatokat egy helyi alapú és többszintű kormányzáson alapuló megközelítés keretében, a tervezéstől kezdve a megvalósításig; hangsúlyozza, hogy mind nemzeti, mind európai szinten fenn kell tartani a közberuházásokat a magánberuházások bevonása, valamint a magas színvonalú közszolgáltatások és infrastruktúrák finanszírozása érdekében; úgy véli, hogy ezt a keretet adott esetben uniós szintű beruházási instrumentumokkal és olyan eszközökkel kell megerősíteni, amelyek célja az uniós adófizetők költségeinek minimalizálása és az európai közjavak biztosítása során a hatékonyság maximalizálása, ami egy közös biztonságos eszköz felé tett lépést is jelenthet; üdvözli ezért az InvestEU-ra vonatkozó omnibusz csomagra irányuló javaslatot, amely jelentős összegű további beruházást fog mozgósítani a többéves pénzügyi keret fennmaradó részében;

76. rámutat, hogy a közberuházások megfelelő szintjének fenntartása érdekében szükség van a nemzeti költségvetési politikák hatékony összehangolására az EU-ban;

77. megjegyzi, hogy az uniós költségvetési keretnek való megfelelés érdekében az uniós kormányoknak 2025-ben várhatóan restriktív költségvetési irányvonalat kell követniük, ami ellentétes lehet az EU beruházási igényeivel; hangsúlyozza, hogy mivel az uniós kormányok saját költségvetési terheikkel küzdenek, uniós szintű beruházási eszközökre van szükség a beruházási hiány megszüntetéséhez;

78. emlékeztet arra, hogy a NextGenerationEU helyreállítási alap az EU által valaha finanszírozott legnagyobb ösztönző csomag a gazdasági helyreállítás, valamint a zöld és digitális átállás támogatására; rámutat, hogy a NextGenerationEU refinanszírozásával kapcsolatos központi kérdések továbbra is megoldatlanok; kéri a Tanácsot, hogy az NGEU hitelfelvételi költségei fenntartható visszafizetésének lehetővé tétele érdekében sürgősen fogadjon el új saját forrásokat; úgy véli, hogy minden eszközt meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy az Uniót ellássák a szükséges erőforrásokkal;

79. megjegyzi, hogy egy közös biztonságos eszköz kibocsátása olyan referenciaértéket határozhatna meg, amely megkönnyítené a tőkepiaci unió megvalósítását, javítaná a monetáris politika euróövezeten belüli transzmisszióját, megerősítené az euró nemzetközi szerepét, és foglalkozna a Draghi-jelentésben azonosított egyes beruházási igényekkel; e tekintetben megismétli, hogy az uniós kötvények kibocsátása útján történő közös hitelfelvétel megvalósítható lehetőséget kínál annak biztosítására, hogy az Unió elegendő forrással rendelkezzen az Unió egészére kiterjedő akut válságokra, például a biztonság és a védelem területén jelenleg fennálló válságra való reagáláshoz; kéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a Draghi-jelentésben azonosított jelentős uniós beruházási hiány

kezeléséről folytatott megbeszéléseket, és terjesszen elő konkrét javaslatokat a finanszírozási megoldásokra vonatkozóan;

80. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) Csoporttal, az Európai Stabilitási Mechanizmussal és a nemzeti fejlesztési bankokkal együttműködve fokozza a lakossági befektetők részvételét az európai pénzügyi termékekben; javasolja, hogy az uniós szinten kibocsátott biztonságos eszközöket építsék be a munkavállalók megtakarítási termékeibe;

81. úgy véli, hogy a geopolitikai feszültségek miatt megnövekedett védelmi szükségletek a pénzügyi támogatás azonnali mozgósítását teszik szükségessé, egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikája sajátos jellegének sérelme nélkül, különös tekintettel a semlegességi státuszhoz ragaszkodó tagállamokra; üdvözli a Bizottság küszöbön álló, akár 150 milliárd EUR összegű új SAFE pénzügyi eszközre irányuló javaslatát, amelynek célja az EU védelmi képességeinek fellendítése a ReArm Europe terv részeként; sajnálja azonban, hogy a Bizottság a jogalkotási javaslata alapjául az EUMSZ 122. cikkét választotta, amely kizárja a Parlamenttel való konzultációt; emlékeztet arra, hogy a védelmi képességek hatékony fejlesztése uniós szintű közös beruházásokon alapul, amelyek biztosítják az interoperabilitást, és hatékonyságnövekedést eredményeznek, ahelyett, hogy elsősorban a széttagolt nemzeti kiadásoktól függenének a nemzeti mentesítési záradékok összehangolt aktiválásán keresztül, hogy lehetővé tegyék a védelmi vonatkozású beruházásokat;

82. üdvözli az Európai Bizottság és az EBB csoport „védelmi tőkefinanszírozási eszköz” nevű alapok alapja létrehozására irányuló közös kezdeményezését, amely a 2024–2027-es időszakra 175 millió EUR-s költségvetéssel rendelkezne az olyan uniós kkv-kba való magánberuházások támogatása céljából, amelyek kettős felhasználású innovatív védelmi technológiákat fejlesztenek;

83. üdvözli az EBB csoportnak a 2024–2027-es időszakra vonatkozó stratégiai ütemtervében felvázolt azon kötelezettségvállalását, hogy elősegíti a tőkepiaci unió előmozdítását azáltal, hogy magántőkét mozgósít a termelőberuházásokra és támogatja a kulcsfontosságú uniós szakpolitikai területeken elért nyereséget, az innovációt a vállalatok teljes életciklusa során, a kockázatitőke-finanszírozást és az induló és növekvő innovatív vállalkozások magasabb kockázatú sajáttőke-finanszírozását; emlékeztet a tagállamok tulajdonában lévő uniós közbank azon kötelezettségére, hogy támogassa azokat a hosszú távú átállási projekteket, amelyek nehezen jutnak finanszírozáshoz a magánszektorból;

84. hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni, észszerűsíteni, optimalizálni és konszolidálni kell az EBB folyamatait, és megbízást ad a szinergiák, a hatékonyság és az eredményesség növelése és a vállalatok és

projektek adminisztratív terhei, jelentéstételi költségei és a bonyolultság csökkentése érdekében, amelyeket egyébként a bonyolult eljárások, a magas megfelelési költségek és a szabályozási bizonytalanság eltántoríthatnak attól, hogy finanszírozást keressenek;

85. támogatja, hogy az EBB – az Európai Beruházási Alapon keresztül is – nagyobb mértékben alkalmazzon magasabb kockázatú eszközöket, mint például közvetlen és közvetett sajáttőke- és kvázisajáttőke-finanszírozást a vállalatokba és alapokba történő beruházások előmozdítása érdekében, különösen kockázati tőkén és a kockázati adósságon keresztül, miközben hangsúlyozza, hogy a magasabb kockázatú eszközöket egyértelmű kockázati keretekkel és mérhető teljesítménymutatókkal kell alkalmazni;

86. úgy véli, hogy a beruházások állami támogatása túlmutat a finanszírozáshoz jutáson, és ki kell terjednie a technikai segítségnyújtásra, a projektirányításra, a kapacitásépítésre, a kutatás kereskedelmi hasznosítására, a magánfinanszírozáshoz való hozzáférés támogatására, valamint az egyetemek és a kockázati tőke közötti együttműködés előmozdítására az innováció és a versenyképesség ösztönzése érdekében;

87. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy versenyképességi koordinációs eszközre, amely az európai ipari szükségletek, hiányok és piaci lehetőségek azonosítását is támogatja, és dolgozzon ki megfelelő ajánlásokat; hangsúlyozza, hogy ezt össze kell kapcsolni a következő Versenyképességi Alappal annak érdekében, hogy Unió-szerte hatékony megoldásokat biztosítsanak az ipari kihívásokra;

88. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai szemeszterben helyezzen nagyobb hangsúlyt a megtakarítási és beruházási unió prioritásaira, biztosítva, hogy következetesen ösztönözzék, nyomon kövessék és értékeljék az uniós tőkepiacok elmélyítésére és integrálására irányuló strukturális reformokat és intézkedéseket;

89. kéri, hogy a Bizottság építsen be a kockázati tőke előmozdítását célzó egyedi intézkedéseket a jövőbeli Versenyképességi Alapba, a TechEU programba vagy bármely hasonló kezdeményezésbe;

90. elismeri a versenypolitika és az állami támogatás szerepét az európai ipar fejlődésének támogatásában; úgy véli azonban, hogy az állami támogatás az egységes piac további széttöredezettségéhez vezethet;

91. megjegyzi, hogy a Bizottság 2027 második negyedévéig közzéteszi a megtakarítási és beruházási unió félidős felülvizsgálatát;

92. hangsúlyozza, hogy a Parlamentet megfelelően be kell vonni a megtakarítási és beruházási unió megvalósításába; felszólítja a Bizottságot, hogy új javaslatok előterjesztése és a meglévők

bármilyen kiigazítása előtt időben kezdje el a megbeszéléseket a tőkepiaci unió és a pénzügyi szolgáltatások területén;

°

° °

93. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.